

Noorse kust met Hurtigruten van 3 t/m 14 augustus

Donderdag 03-08

De wekker gaat af om 5.30h en na een vroeg ontbijt en wat laatste rommeldingen stond Marcel, die deze keer m'n reisgenoot zal zijn, voor de deur. 10 Minuutjes later belde Sjaak aan want hij zou ons even naar het station brengen. Even voor negenen stonden we daarna op Schiphol en in no time waren we door de bagage drop-off en de security omdat ik thuis al had ingecheckt. Dat bleek trouwens een goeie greep want bij dat inchecken bleek dat het reisbureau een fout had gemaakt. We hadden betaald voor elk 1 stuks ruimbagage maar op de e-tickets stond dat niet vermeld. Het reisbureau dus gebeld en die hebben hun misser alsnog goed gemaakt maar daar hadden ze wel 2 uur voor nodig. Als we er pas op onze reisdag waren achter gekomen dan had dat een boel tijd gekost en stress opgeleverd. Met de kennis van nu kan ik wel stellen dat dat de voorbode was van nog meer onheil rond deze reis maar dat ga ik natuurlijk niet nu al verklappen want het moet wel een beetje spannend blijven. Achter de douane hebben we vervolgens wat spirituelen ingeslagen want alles met alcohol is in Noorwegen schreeuwend duur. Daarna hebben we het wachten bekort met een warm drankje en rond 11.45h stapten we aan boord. Na een voorspoedige vlucht landden we 1,5 uur later in een regenachtig Bergen. Na ontvangst van de koffers werden we met een bus van Hurtigruten naar de terminal gebracht waar we konden inchecken voor de trip. Bij het inchecken kregen we ook onze sleutelkaart en op deze kaart konden we ook een account openen waarmee alle uitgaven aan boord konden worden betaald. Bij de eindafrekening werd het verschuldigde bedrag dan van je credit-card afgeschreven. Onze eerste uitgave was voor een aansluiting op het boord-wifinet. Voor 400 Nkr konden we met z'n tweetjes tijdens de duur van de reis van dit net gebruik maken. Omgerekend betekende dat 52 euro. Behoorlijk aan de prijs maar Noorwegen is een duur land en al helemaal als je iets met alcohol bestelt. Het goedkoopste glas wijn aan boord kostte bijv. 13 euro. Dan laat je het wel om het op een zuipen te zetten! Hierna kregen we ook nog een veiligheidsinstructie en daarna was het tijd om

aan boord te gaan. We konden echter nog niet naar onze hut want die werd pas om 18.00h vrijgegeven dus hebben we eerst maar eens het schip verkend en een paar plaatjes van de vrolijk gekleurde Noorse huizen gemaakt. Met een lengte van 135 meter en 6 dekken die er voor de passagiers toe doen, was er op de boot ook heel wat te ontdekken. Er waren nog meer dekken zoals het autodek en een vrachtdak want de boot onderhoudt ook een reguliere veerdienst tussen alle aan te lopen plaatsen. Dat zijn er van Bergen tot Kirkenes 32 en daar zijn ook hele kleine, afgelegen plaatsjes bij. De Noren maken druk gebruik van deze veerdienst dus in elke haven is er gedoe met laden en lossen van vracht en auto's. Toen we rond zessen

toegang kregen tot onze hut bleek de sleutelkaart niet te werken. Het kostte ons een half uurtje wachten bij de receptie voordat het probleem was opgelost en toen konden we dan eindelijk ons tijdelijke onderkomen betreden. Het geheel viel niet tegen. Ik had op minder ruimte gerekend. We hadden gewone bedden, enkele kasten, tafeltje en stoel en een kleine badkamer. Nadat we de inhoud van de koffers deels in de kasten hadden gestouwd hebben we eerst maar eens een borrel of wat op de komende avonturen genomen en daarna was het langzamerhand tijd voor de avonddis. Die bleek die avond te bestaan uit een buffet waar je je bordje kon volladen met de meest heerlijke gerechten. Vis voerde de boventoon maar ook de vleesliefhebbers kwamen ruim aan hun trekken. Er was zalm in tig variaties, koolvis, kabeljauw, groenten, rauwkost, pasta's, rijst, allerlei sausjes om de gerechten nog meer smaak te geven en als je uit die veelheid dan een keus had gemaakt bleek dat je een aantal lekkernijen over het hoofd had gezien. Gelukkig waren we beiden goeie eters dus we schoven gewoon weer aan voor een 2e en soms zelfs 3e ronde.

Met enige moeite kon in de gaatjes ook nog een toetje weggewerkt worden maar dat leidde al tot enige frustratie want er was zo veel lekkers met taarten en slagroom en vruchten en sausjes, dat we noodgedwongen het testen van al die heerlijkheden moesten uitstellen tot de volgende dag maar geen

nood, we hebben de tijd en flexibele magen dus dat komt wel goed. We hebben onze eerste feestmaaltijd afgesloten met een kopje koffie dat werd geserveerd in een aanpalende lounge. Vanuit makkelijke stoelen kijk je daarbij via grote ramen naar het voorbijglijdende landschap of eigenlijk waterschap. Als dagafsluiting hebben we daarna nog een tijd aan dek gestaan waar je een prachtig

uitzicht had op eilandjes en fjorden waar we langs en doorvoeren. De zonsondergang kregen we er gratis bij. De koers was in eerste instantie pal west want Bergen ligt tamelijk diep in het binnenland en het schip moest eerst een hele tijd laveren tussen de genoemde

eilanden voordat we de Atlantische Oceaan bereikten. De nachten zijn zo hoog noordelijk ook nog redelijk helder dus ondanks het late uur was het nog tamelijk licht. Rond 23.30h hielden we het voor gezien en zochten we onze bedjes op. Ook tijdens het verblijf in onze hut bleven we op de hoogte van het buitengebeuren want op onze tv zat ook een kanaal waar het beeld van een groothoekboegcamera werd getoond. Op die manier had je ook zicht op haventjes die in de nachtelijke uurtjes werden aangedaan. Ons bleek al gauw dat de organisatie van deze onderneming perfect was. Met het geronk van de dieselmotoren als slaapliedje waren we daarna in een mum van tijd onder zeil.

Vrijdag 04-08

We stonden er al weer vroeg naast want we wilden zo weinig mogelijk van onze trip missen. 's Nachts hadden we de havens Florø en Måløy aangedaan maar dat was alleen te merken aan de scheepsdiesels die dan even stil vielen. De spelling van de genoemde plaatsjes behoeft ook enige uitleg. De Nooren spreken de å uit als de o in "pot" en de ø klinkt als eu in "deur". De d in bijv. Trondheim wordt ingeslikt. Zo dat was even een minicursus Noors. Het was trouwens opvallend hoe begrijpelijk het Noors is als je het geschreven ziet. De gesproken taal is een heel ander verhaal. Voor het ontbijt werd nog een 3e haven aangelopen nl Torvik. Daarna was het tijd voor ons eerste ontbijt aan boord en daar viel weer veel van te genieten. Allerlei broodsoorten, muesli's, een keur aan zalm en andere vissoorten, worstjes, gebakken of gekookte eieren, kazen, vleesbeleg, gehaktballetjes: te veel om op te noemen. Een en ander kon weggespoeld worden met een heel scala aan warme en koude dranken en elke morgen zorgde de kok voor een of andere specialiteit die hij persoonlijk opdiende. Na het ontbijt gingen we richting Ålesund en op weg daarheen zagen we onze eerste 5 Zeearenden op rotsige eilandjes langs onze vaarroute. Er zouden er tijdens deze trip nog vele volgen. We raakten op z'n laatst de tel kwijt maar een zeer voorzichtige schatting op het eind van de reis komt op een totaal van zeker 100 van die imposante beesten. Terug naar Ålesund. Dit haventje zouden we enkele uren later voor de 2e keer aandoen want dit was het begin en eindpunt van een tocht door de Geirangerfjord.

Deze tocht wordt alleen tijdens de zomermaanden in het programma ingepast. Het schip vaart tussen hoge steile rotsen een heel eind het binnenland in en tijdens die tocht konden we genieten van twee beroemde watervallen nl de zeven Zusters en de Bruidsluier. Helaas werkte het weer niet mee om de schoonheid van

het landschap ten volle te kunnen genieten want er hing lage bewolking en af en toe miezerde het. Evengoed was de trip heel indrukwekkend. De watervallen stortten zich van grote hoogte naar beneden en zijn echt indrukwekkend. Aan het einde van de fjord keerde het schip en lag een poosje stil om mensen de gelegenheid te geven over te stappen op een kleinere boot. Die zou hen naar een gereedstaande bus brengen die de terugtocht over land zou ma-

ken. Dat scenario zou zich nog vele malen herhalen. Er was een uitgebreid excursieprogramma en deelnemers gingen daarvoor in de ene plaats van boord om in een volgende haven weer op te stappen. In grotere plaatsen bleef het schip soms 4 uur liggen en dan kwamen de excursiegangers na afloop weer aan boord. Op de terugweg konden we andermaal genieten van het natuurschoon en een kleine 9 uur later merden we ten tweede male af in Ålesund. Rond 19.00h hervatten we onze tocht richting noord en de volgende halteplaats was Molde. Onderweg konden we behalve van het landschap ook genieten van allerlei vogels. Buiten de genoemde Zeearenden waren dat Grote en Kleine Mantelmeeuwen, Aalscholvers, Zilver- en Stormmeeuwen, Jan van Genten, Eiders en Zwarte of Grote Zeeëenden. De afstand was te groot om het goed te kunnen zien. Tijdens onze uitstapjes aan land als we in een haven lagen zagen we Huismussen, Zwarte en Bonte Kraaien en 1 Witte Kwik.

Niet spectaculair maar dat zal in het noorden wel veranderen. Het weer knapte ook langzamerhand op en in Molde konden we zelfs genieten van wederom een mooie rode zonsondergang met een regenboog die overwegend rood was gekleurd. Vlak voor Molde was het weer tijd voor een van onze hoogtepunten van de dag: het diner. In tegenstelling tot de dag ervoor werden we nu aan tafel bediend en het 3-gangen menu kon elke toets der kritiek weer doorstaan. Voor de belangstellenden: carpaccio van klipvis, lamsbiefstuk en een overheerlijk toetje. De hoeveelheden waren aan de beschaafde kant maar dat kwam ons wel goed

uit want 3x bunkeren per dag zou wat te veel van het goede worden. Na afloop weer een kopje koffie of thee in de lounge en zo konden we de nacht wel weer in. Dat begrip "nacht" kreeg langzamerhand een wat andere betekenis want echt donker werd het niet meer. Na Molde hebben we nog een tijd aan dek gestaan want er hing een heel aparte sfeer. Varend langs de eilanden in een soort eeuwige schemering heeft wel wat. Rond 23.30h hielden we het toch maar voor gezien en zochten we onze bedjes op. Mijn dagafsluiting wordt steevast gevormd door het schrijven van het reisverslag en doorappen van wat plaatjes of filmpjes naar het thuisfront. Waar m'n mobieltje ook handig voor was: je kon altijd via Google Maps zien waar het schip zich bevond tussen de talloze eilandjes en vaarwegen. Erg handig en nu slapen.

Zaterdag 05-08

Na een goede nachtrust stond ik er al weer om 6.00h naast. Marcel was er al een half uur eerder uit. Tijdens ons schoonheidsslaapje hadden we Kristiansund aangedaan en toen we aan dek kwamen lagen we afgemeerd in Trondheim. Omdat we hier 6 uur zouden blijven liggen hebben we een heuvel

beklimmen waarvandaan we een mooi uitzicht hadden op de haven en ons schip. We lagen daar tijdelijk samen met een andere boot van Hurtigruten die wel van een ander type was dan ons varende hotel. Tijdens onze wandeling zagen we veel Kramsvogels, nog heel veel Gierzwaluwen, Fitis en Tjiffen, Scholeksters, en Bonte en Zwarte Kraaien. In de haven Visdiefjes, Eiders en Noordse Sterns. Rond het middaguur vertrokken we richting Rørvik en onderweg zagen we een langsvliegende Roodkeelduiker en onze eerste Kleine Jager die een paar Stormmeeuwen een paar ongemakkelijke minuutjes bezorgde. Voor het eerst zagen we ook de kleine 3-hoekige rugvinnetjes van Bruinvissen. Die zwommen meestal in groepjes van 4 of 5 stuks. Het tellen van de Zeearenden gaat ook nog steeds door. Op rotspunten zagen we die prachtige vogels vaak stoïcijns voor zich uitkijken. Rond 13.00h was het weer tijd voor de lunch en dat was andermaal een feest. Ik begon meestal met een bord soep en daarna was het moeilijk kiezen tussen de vele

warme en koude vlees- en visgerechten. Als we die hindernis hadden genomen diende zich het volgende probleem aan: wat nemen we als toetje en vooral hoeveel? Om de toetjes nog meer op te leuken stonden er altijd potten met fruit- en bessengelei, slagroom en kannen met zoete sauzen. Mijn

toetje was een heerlijk stukje cake met een beetje slagroom en een beetje fruit. Het was een heerlijk einde van de dag. We zijn nu in Trondheim en het is nu 13.00h. Het is nu tijd voor de lunch en dat was andermaal een feest. Ik begon meestal met een bord soep en daarna was het moeilijk kiezen tussen de vele

favoriet was de caramelsaus, die kon ik niet weerstaan. Gelukkig dat de trip maar 12 dagen zou duren en die wetenschap gaf me de moed om door te gaan met te proberen alles een keertje geproefd te hebben. Na de lunch was er geen tijd voor een middagslaapje want er moest genoten worden. Weer aan dek voeren we bij Harsvik door een smal kanaaltje waarbij het schip aan weerskanten amper twee meter vrije ruimte had. Blijkbaar lopen de rotswanden onder water steil de diepte in want ons schip had toch een diepgang van dik 4 meter. Hier voeren we ook onder een brug door waarop de locals vrolijk stonden te zwaaien. Wat verder noordwaarts voeren we een poos op volle zee waarbij we werden omringd door Jan van Genten. We leerden de boot ook langzamerhand wat beter kennen. We vonden allerlei plekjes waar we uit de wind en in de zon (als ie scheen) naar het voorbij glijdende landschap of naar zeevogels konden kijken. Favoriet was een plek vooraan op het schip onder de brug waar je alles uit de eerste hand kon zien. Je stond dan wel pal op de wind maar daar kleedden we ons op. Marcel was zo wijs geweest een lange onderbroek mee te nemen en ik trok gewoon 2 broeken over elkaar aan. Hetzelfde met de bovenkant: hemd, t-shirt, 2 truitjes, vest, sjaal en jack en soms nog een bodywarmer. Als we gingen eten was dat altijd een heel uitgepel voordat we normaal gekleed in de eetzaal konden verschijnen. Deze dag hadden we al vroeg zin in een borrel en dus zaten we rond 18.00h in onze hut om de dag nog eens door te nemen en dit verslag bij te werken. Het buitengebeuren hoeven we daarbij niet te missen vanwege de reeds eerder genoemde boegcamera. Als laatste deden we die dag Rørvik aan en hier zouden we slechts kort aan wal blijven. Net daarvoor was het etenstijd voor ons want het diner was de enige maaltijd op een vast tijdstip en aan een vast tafeltje. Onze honger stilden we die dag met een soort mosselsoep, een heerlijke moot zalm en een lekker toetje. Na de koffie nog een paar uur op het zonnedeck, het bovenste dek, gezeten en gekeken naar de ondergaande zon die hier om 22.15h onderging maar al weer rond 15.30h op zou komen. In het hoge noorden zou de nacht nog korter worden. Zonsondergang 22.30h maar om 2.20h zou de zon al weer voorzichtig boven de horizon uitkomen. Niet dat ik dat zelf heb geconstateerd maar dat las ik af op m'n mobieltje. Deze nacht zullen we Brønnøysund, Sandnessjøen en Nesna aanlopen maar daar zal ik geen weet van hebben want ik slaap hier als een roosje. Rond 00.00h was het voor mij dagsluiting. Morgen meer.

Favoriet was een plek vooraan op het schip onder de brug waar je alles uit de eerste hand kon zien. Je stond dan wel pal op de wind maar daar kleedden we ons op. Marcel was zo wijs geweest een lange onderbroek mee te nemen en ik trok gewoon 2 broeken over elkaar aan. Hetzelfde met de bovenkant: hemd, t-shirt, 2 truitjes, vest, sjaal en jack en soms nog een bodywarmer. Als we gingen eten was dat altijd een heel uitgepel voordat we normaal gekleed in de eetzaal konden verschijnen. Deze dag hadden we al vroeg zin in een borrel en dus zaten we rond 18.00h in onze hut om de dag nog eens door te nemen en dit verslag bij te werken. Het buitengebeuren hoeven we daarbij niet te missen vanwege de reeds eerder genoemde boegcamera. Als laatste deden we die dag Rørvik aan en hier zouden we slechts kort aan wal blijven. Net daarvoor was het etenstijd voor ons want het diner was de enige maaltijd op een vast tijdstip en aan een vast tafeltje. Onze honger stilden we die dag met een soort mosselsoep, een heerlijke moot zalm en een lekker toetje. Na de koffie nog een paar uur op het zonnedeck, het bovenste dek, gezeten en gekeken naar de ondergaande zon die hier om 22.15h onderging maar al weer rond 15.30h op zou komen. In het hoge noorden zou de nacht nog korter worden. Zonsondergang 22.30h maar om 2.20h zou de zon al weer voorzichtig boven de horizon uitkomen. Niet dat ik dat zelf heb geconstateerd maar dat las ik af op m'n mobieltje. Deze nacht zullen we Brønnøysund, Sandnessjøen en Nesna aanlopen maar daar zal ik geen weet van hebben want ik slaap hier als een roosje. Rond 00.00h was het voor mij dagsluiting. Morgen meer.

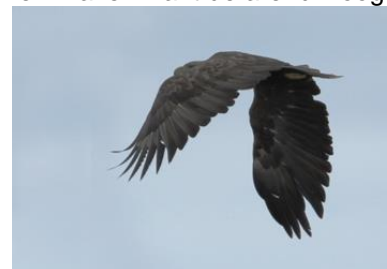
Zondag 06-08

Rond zessen d'ruit en aan dek hadden we vervolgens zicht op een prachtig landschap van eilandjes en blauwe bergen in de verte. Het is wat frisser geworden maar zoals gezegd, daar kun je je op kleden. We kwamen nu in de buurt van de poolcirkel en die staat gemarkeerd middels een soort wereldbol op een eilandje langs onze vaarroute. Rond 7.30h passeerden we deze symbolische grens en uiteraard moest er een plaatje gemaakt worden van het monumentje. Om 8.30h zijn we gaan ontbijten om vervolgens ons vertier weer aan dek te zoeken. In de ochtend liggen we 15 minuten aan wal in Ørnes en daarna gaat het richting Bodø aan de Westfjord. Vlak voor het binnenlopen vloog een Zeearend pal voorlangs. In de gloeiende haast een paar plaatjes gemaakt maar door tegenlicht en donker weer vielen

die erg donker uit. Oordeel zelf. Met goed licht had ik wereldfoto's kunnen maken want de arend vloog op amper 30 meter voor de boot langs. In Bodø zouden we 2,5 uur blijven liggen dus alle tijd voor een wandeling door de haven. Er lagen prachtige houten schepen maar er lag er ook eentje tussen met een groot harpoenkanon op het voordek. De Noren jagen nog steeds op Walvissen en langs de kust wordt ook overal geadverteerd met walvisvlees. Dit jaar heeft Noorwegen het quotum zelfs met 100 stuks verhoogd. In 2017 mogen 1000 Dwergvinvissen worden geschoten. Geeft toch een wrang randje aan de Noorse cultuur. Terug bij de boot zag ik een thermiekende Zeearend en enige

die erg donker uit. Oordeel zelf. Met goed licht had ik wereldfoto's kunnen maken want de arend vloog op amper 30 meter voor de boot langs. In Bodø zouden we 2,5 uur blijven liggen dus alle tijd voor een wandeling door de haven. Er lagen prachtige houten schepen maar er lag er ook eentje tussen met een groot harpoenkanon op het voordek. De Noren jagen nog steeds op Walvissen en langs de kust wordt ook overal geadverteerd met walvisvlees. Dit jaar heeft Noorwegen het quotum zelfs met 100 stuks verhoogd. In 2017 mogen 1000 Dwergvinvissen worden geschoten. Geeft toch een wrang randje aan de Noorse cultuur. Terug bij de boot zag ik een thermiekende Zeearend en enige

tijd later nog eens 3 stuks bij elkaar. Rond 15.00h vertrokken we om de oversteek naar de Lofoten te maken via de Westfjord. Dat is een flinke plas open water waarover ik had gelezen dat er kans is op Orca's en andere Walvissen. Tijdens onze overtocht van ca 4 uur hebben we echter niks kunnen ontdekken. Daarvoor hadden we alleen wat Alies en Kuifalies op een rots en daar zagen we ook onze

eerste Grijs Zeehond. Op zee af en toe een Jan van Gent. Om 19.00h liepen we de haven van Stamsund binnen met grijs, bewolkt weer en net aan 15 graden. Achter het haventje zagen we 2 Zeearenden op rotsen zitten op nauwelijks 100 meter van de beschaving. Hoezo schuwe beesten. Daarna ging het door naar Svolvaer. Dit plaatsje staat helemaal in het teken van excursies naar Zeearenden en de Trollfjord, een korte fjord met immens hoge, steile wanden. Rond middernacht zal ons schip die fjord

invaren en aan het einde keren. De boot past er op de nauwste stukken net aan in en het keren aan het eind is ook een mooi staaltje van navigeren. Op een schaalmodel van de boot hadden we al gezien dat de boot vóór 3 boegschroeven heeft en de 2 schroeven achter kunnen over 180 graden gedraaid worden dus zoiets als bij een buitenboordmotor. Het schip was dan ook extreem wendbaar. Om 21.00h liepen we Svolvaer binnen en omdat we een uur de tijd hadden zijn we van boord gegaan en hebben wat rondgekeken in het haventje en het stadje. In een kraam werd een nogal exquise aanbieding van allerlei vleessoorten gedaan. Er was beer, walvis, rendier en elandvlees! Toen we na een uurtje vertrokken ging het richting de al genoemde Trollfjord. Rond 23.30h schoven we de nauwe fjord in die na enkele honderden meters doodliep. Aan het einde keerde de boot en kon iedereen die nog geen stijve nek had van het omhoog kijken naar de honderden meters hoge, steile rotswanden nog eens in de herkansing. Het was door het bewolkte weer en het late tijdstip te donker om foto's te maken maar de lezer mag me geloven als ik zeg dat het indrukwekkend was. Toen we de kloof weer hadden verlaten vonden we het welletjes. Ons bed lonkte en we hebben er niet lang weerstand aan geboden. Weer een aparte dag ten einde.

Maandag 07-08

Deze dag zal voor Marcel ietsjes anders verlopen dan dat hij zich had voorgesteld maar nu loop ik op de feiten vooruit dus het bijbehorende verhaal komt later. Die nacht hadden we 3 haventjes aangedaan te weten: Stokmarknes, Sortland en Risøyhamn. Om 6.45h liepen we die ochtend Harstad binnen en omdat Marcel altijd zeer van de vroege is ging hij in de haven even de benen strekken. Ik bleef aan boord want ik was bang dat ik, als ik ook maar één voet op de kade zou zetten, meteen tot ereburger van de stad benoemd zou worden. Ik vond het al mooi genoeg dat dit stadje naar mij was vernoemd. Toch attente jongens die Noren. Harstad, een naam om te onthouden! Een poosje later hoorde ik over de intercom dat ene Marcel Vos gevraagd werd zich bij de receptie te melden. Omdat ik niet wist of Marcel dat had gehoord ben ik naar de receptie gelopen en meldde me daar als kamergenoot van genoemde heer. Aldaar kreeg ik te horen dat Marcel zich niet had gemeld toen de boot vertrok. Dat was voor mij ook nieuw want ik dacht

dat we nog aan de wal lagen maar tijdens mijn wandeling naar een lager dek waar de receptie zich bevond, waren de trossen dus losgegooid met als resultaat dat Marcel eenzaam achter bleef op de kade! Bij de receptie heb ik geïnformeerd naar de mogelijkheden om Marcel weer aan boord te krijgen en daar kreeg ik een uitdraai van het vaarschema van een sneldienst die de verschillende havens aandeed. De

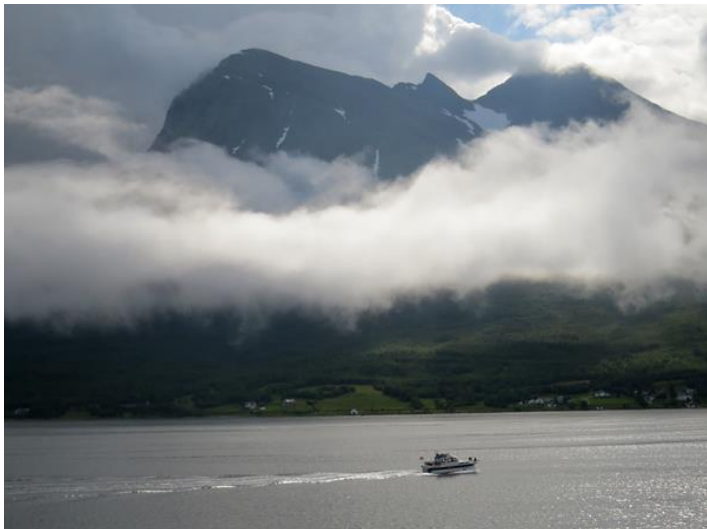
schepen waren snelle catamarans die 2x zo hard voeren als ons schip en als Marcel daarop aanmonsterde moest het mogelijk zijn om in Tromsø weer op te stappen. Met die wetenschap heb ik Marcel gebeld maar die was daar inmiddels zelf ook achter gekomen en voor een dikke 60 euro zou genoem-

de snelle boot hem inderdaad naar Tromsø brengen. Het resultaat van een en ander was dat we onderweg vrolijk naar elkaar gezwaaid hebben toen Marcel's boot de onze met een rotvaart voorbij scheurde. Dat zwaaien van Marcel nam ik maar aan omdat hij binnen zat want de snelle boten hebben een geheel gesloten opbouw omdat ze met ca 50 km p/uur over het water scheuren. Uiteindelijk kon ik m'n kamergenoot in Tromsø weer in de armen sluiten. Het traject tussen Harstad en Tromsø ligt bezaaid met eilandjes en rotsen en daarop en daartussen was weer van alles te zien. Ik kon er een groepje van ca 20 Rosse Franjepoten fotograferen maar het plaatje is te slecht voor publicatie. Wel kon ik er duidelijk de roestrode buiken van de vrouwtjes op herkennen. Verder zag ik er oa N Sterns

en Visdieven, 3 Zwarte Zeekoeten (nieuwe soort), Eiders en ik kon aardige plaatjes maken van een Kleine Jager. Kortom, ik hoefde me niet te vervelen tij-

dens de afwezigheid van m'n reisgezel. Toen we in Tromsø aanmeerden stond Marcel al op de kade maar helaas voor hem was de narigheid nog niet helemaal over. Marcel had nl in Tromsø geboekt voor een kayaktour van enkele uren maar daarvoor moest hij aan de gids zijn voucher kunnen tonen. Er kwamen echter zoveel mensen van de gang-way dat er niet tegen op te boksen viel dus moest hij rustig, nou ja rustig, wachten tot de stroom passagiers opdroogde. Toen hij daarna met zijn voucher terug was bij het vertrekpunt van de bus bleek deze al te zijn vertrokken. Helaas had hij er niet aan gedacht om mij even z'n voucher te laten overhandigen. Dit incident zal ook niet het laatste pechgeval van deze reis zijn zoals de trouwe lezer nog zal ervaren. Om even te bekomen van alle emoties hebben we aan de haven toen eerst maar een biertje genomen op een zonnig terras. Daarna zijn we het stadje ingewandeld waarbij we weer bij verschillende restaurants middels borden werden uitgenodigd om hier hun walviscarpaccio te komen proeven. Walvisvlees is voor de Noren blijkbaar een vrij normale en hooglijk gewaardeerde delicatessen. Daarna zijn we terug gegaan naar de boot om aan dit verslagje te werken en om te zorgen dat we onze borrelflessen leeg kunnen achterlaten. Het

weer bij dit alles is zo mogelijk nog veranderlijker dan in Holland. Toen ik vanmorgen op weg naar het noorden in de zon voer, regende het pijpestelen in Harstad waar Marcel op dat moment eenzaam op de kade stond. Onderweg doken de bergen vaak in de wolken maar op het water scheen de zon. Op die bergen ligt ook op geringe hoogte nog aardig wat sneeuw en dat in augustus. Tot nu toe geeft het weer nog niet echt reden tot klagen. De eerste dagen waren bewolkt en soms wat miezerig maar het is niet echt koud, zo'n 17 graden, en er staat weinig wind en dan is het met een trui of vest al gauw prima uit te houden. Dat geldt alleen niet voor ons favoriete plekje op de voor-

plecht. Je staat daar vol in de wind dus warm aankleden is het devies. De beloning is dat je alles uit de eerste hand ziet en daar zagen we ook onze eerste juv. Kleinste Jager. Vlak voor we aan de avonddis gingen voeren we een mistbank binnen en het zicht werd meteen dramatisch minder. Geen slechte timing overigens want nu werden we niet afgeleid van onze liefste bezigheid: veel en lekker eten. Dat bestond deze avond uit een smakelijke soep, char, een soort zalm/forel en een toetje. De laatste haven die we die dag aandeden was Skjervøy en toen was het al weer bijna bedtijd. Morgen staat er een zeevogelexcursie op het programma. Ben heel benieuwd.

Dinsdag 08-08

's Nachts deden we Øksfjord en Hammerfest aan en tijdens ons ontbijt lagen we een half uur in Havøysund. In het volgende plaatsje, te weten Honningsvåg, gaat onze eerste excursie van start. De tijd daarvoor hebben we ons weer opperbest vermaakt aan dek. Er stond nauwelijks wind en daardoor zijn verstoringen van het wateroppervlak goed te zien. Dat kwam goed uit want buiten Bruinvissen en waarschijnlijk Witsnuit- en Witflankdolfijnen, zagen we ook 2x een langere rug met op het eind een vinnetje aan de oppervlakte komen. Het gebeurt allemaal in een paar seconden maar we gokten er toch op dat we een jonge Bultrug hadden gezien. De andere genoemde dolfijnen stonden op een grote overzichtskaart als in redelijke aantallen voorkomende dolfijnen in deze wateren. Ze hadden beiden een sikkelvormige rugvin en die hebben we best vaak gezien. Ook óp het water gebeurde het

een en ander. We zagen veel drijvende en zwemmende Alken, Koeten, Zwarte Zeekoeten (met visje) en Papegaai-duikers. Daar kwamen dan weer Kleine Jagers op af maar we zagen ook 1 Grote Jager. We hoefden ons geen moment te vervelen. Rond 11.15h liepen we Honningsvåg binnen en daar stapten we van boord en in een bus die ons door een desolaat maar prachtig landschap naar een vissersdorpje bracht waar de excursieboot ons opwachtte. Onderweg zag ik 1 Slechtvalk en enkele Raven en op de hel-

lingen graasden hier en daar Rendieren. Dit was het gebied van de Sami die hier zelfs een eigen parlement hebben en een behoorlijke mate van zelfbestuur. Eenmaal aan boord konden we ons in een soort overlevingspak hijsen maar Marcel en ik hadden al rekening gehouden met eventuele frisse omstandigheden dus we bedankten voor het aanbod. Na een poosje varen kwamen enkele eilandjes in zicht met rotsen en kliffen waar het wemelde van de vogels. Er was alleen één maar: er begon zich langzaam mist te vormen en die pakte

uit als een grote spelbreker. In eerste instantie viel het nog mee en een rots met tientallen Kuifaalscholvers lag lekker in zacht licht maar dat gold al niet helemaal meer voor een klif met honderden

Jan van Genten. Er zaten of vlogen werkelijk tientallen Zearenden maar door de wat grotere afstand werden de plaatjes al gauw wollig. Toch geven de foto's wel een aardige indruk van het spectaculaire gebeuren. Op een rots lagen een stelletje Grijszeehonden te luieren en we voeren door wolken van

Koeten, Alken, Papegaaiduikers en Zwarte Zeekoeten heen. Ook zwommen er behoorlijke aantallen Grote Zaagbekken en op een rots scharrelden Paarse Strandlopers rond. Ook Scholeksters en Rosse en Grauwe Franjepoten waren van de partij. Vooral het aantal Zeearenden was verbazingwekkend.

Ze hadden blijkbaar nog nooit gehoord van zoiets als een eigen territorium en je zag er dan soms ook gewoon een stuk of vijf bij elkaar. Een volgende rots werd weer bewoond door Drieteenmeeuwen en

de aantallen van al die vogels was indrukwekkend. Een geweldige ervaring die zoals gezegd wel een beetje werd verstoord door het slechte zicht. Meneer Photoshop heeft er nog een hele klus aan gehad om de plaatjes van vooral de Zeearenden wat acceptabeler te maken. We verkeerden toen ook nog in de veronderstelling dat we het gemis aan goede foto's van de Zeearenden later nog goed konden maken op een speciale Zeearendexcursie maar ik kan vast verklappen dat dat een verkeerde aanname was. Zo, ik heb de lezer alvast voorbereid op nog meer naderend onheil! Het fotograferen van al die drijvende en vliegende vogels was trouwens een hele klus want het moest allemaal gedaan worden vanaf het dek van een wiebelend schip. Nou ja, oordeel zelf over het eindresultaat. Al met al vormde dit uitstapje wel het onbetwiste hoogtepunt van de reis tot dan toe en er kwam nog meer aan want op de terugweg kregen we nog de kans om nog aardige plaatjes te maken van Rendieren die zich ophielden op of vlakbij

de weg terug naar Honningsvåg. Die Rendieren worden elk voorjaar op het vasteland bijeengedreven en op grote schuiten worden ze dan naar dit eiland, Magerøya, gebracht. Tijdens de lange poolzomer vreten ze zich vol en zijn in het najaar dan zo sterk dat ze de tocht terug op eigen kracht zwemmend kunnen maken. Die massale overtocht moet een imposant gezicht zijn: we hebben er foto's van gezien. Weer terug aan boord hebben we ons eerst uit onze kleren gepeld want het was 9 graden op open zee en dan kun je wel een paar extra laagjes gebruiken. Tenslotte schurkten we daar zo hoog noordelijk wel aan tegen de Noordelijke Ijszee/Barents-zee. Onze misgelopen lunch hebben we, weer terug aan boord, ingehaald met een king-size zalm sandwich en vervolgens heb ik me weer uitgesloofd met dit reisverslag want er komt zoveel langs dat je het ook weer snel vergeet dus is meteen noteren geen overbodige luxe. Dat noteren vond deze keer plaats in een luie dekstoel in de volle zon op het bovendeck en dat terwijl we

de Noordkaap al achter ons hadden. We voeren toen pal oost richting de Russische grens. Er stond wel een frisse bries maar tenslotte waren we intussen al geharde zeelui geworden dus de kou deed ons niet. Als je trouwens in de luwte bleef was het zonder meer aangenaam aan dek. Mijn reisgezel demonstreert een en ander op bijgaande foto. Hiervandaan hadden we een riant uitzicht op het landschap en met de benen op de railing konden we het zo heel lang uithouden. Wel de kijker bij de hand houden natuurlijk want het vogelen ging te allen tijde gewoon door al zijn het nu overwegend Kleine Jagers die we zien. Rond 17.00h liepen we Kjøllefjord binnen en werd het weer tijd om jassen en truien uit te doen. Het plaatsje wordt omgeven door steile bergen waardoor het erg beschut ligt en de temperatuur deed er meteen een tandje bij. Met 20 graden en windstil weer was het in de zon zweten geblazen. Leuk was het hier om te zien dat de Drieteenmeeuwen zelfs in de vensterbanken van de huizen broedden. Voor hen natuurlijk gewoon een

soort klif en blijkbaar kunnen ze gewend raken aan mensen. Een stuk voor deze haven zagen we nog enkele dolfijnen "spuiten" maar ik weet niet of dolfijnen dat doen en als dat niet zo is hebben we walvisachtigen gezien maar welke? Dwergvinvissen? Wie het weet mag het zeggen. Na genoemd haventje deden we ook nog Mehamn en Berlevåg aan en toen was het al weer tijd voor de dagsluiting. Het was in ieder geval een meer dan geslaagde dag ondanks het feit dat de weergoden een beetje een loopje met ons

hadden genomen. En intussen zijn we hard op weg naar Kirkenes, het keerpunt van deze mooie reis.

Woensdag 09-08

Rond 8.00h was ik aan dek en toen had ik al wat Bruinvissen en Dolfijnen gemist volgens Marcel. In de nacht hadden we nog 3 haventjes aangedaan te weten: Båtsfjord, Vardø en Vadsø. Om een indruk te geven van de grootte van deze plaatsjes moge bijgaande foto dienen. De boot is vaak een van de weinige vervoersmiddelen om iets van de beschaving te bereiken. Over land is het vaak een crime vanwege de talloze waterwegen. Rond 9.00h bereikten we het keerpunt van deze reis bij het binnenlopen van Kirkenes. Die plaats ligt dicht bij de Russische grens en het was mogelijk om een bezoek te brengen aan genoemde grens met een quad. Marcel wilde dat doen maar was te laat met boeken omdat het maximale aantal deelnemers al was bereikt. Kirkenes ligt evenver oost als Istanbul maar heeft wel "onze" tijdzone dus de tijden van zonsopkomst en ondergang liggen hier wat vreemd. Zon onder: 22.10h maar om 02.15h piept de zon al weer boven de horizon uit. Uiteraard gelden die tijden alleen voor het tijdstip dat wij er waren. In de zomer gaat de zon hier een hele poos niet onder. Omdat we hier weer een paar uur bleven liggen hebben we wat rondgewandeld oa langs een baai. Opvallend waren de uitbundige bloemen die hier bloeiden. Ogentroot, hele velden met Parnassia, Gentianen, Kraaiheide met besjes en bloemen, Leeuwenbek, Wikke, Bos- en Vossebes en Kleine Ratelaar om er maar eens een paar te noemen. Aan vogels hadden we Scholeksters en Tureluur en een boel Bonte Kraaien. Eksters kwamen er ook voor. Daarna weer terug naar de boot en om 12.30h werd de terugtocht aanvaard. Vanaf hier gaan we in omgekeerde richting. Op weg naar Vardøy zagen we tientallen Dolfijnen en Bruinvissinnen en ook enkele grotere walvisachtigen maar onze kennis schoot te kort om ze te duiden. Het landschap neemt

af en toe dramatische vormen aan. Sneeuw in augustus is hier een alledaagse zaak. De aan te lopen

haventjes liggen soms in een adembenemende omgeving. Aan vogels hadden we de bekende soorten en ook een Noordse Stormvogel. Ik had gedacht dat we die hier vaker zouden treffen maar het bleef bij enkele exemplaren ondanks het feit dat ze hier broeden. Misschien zitten ze na het broedseizoen wat meer op open zee. Verder zagen we 4 Franjepoten en veel Roodkeel- en Parelduikers. Het verschil is op afstand niet heel makkelijk te zien maar ze zouden hier in ongeveer gelijke mate moeten voorkomen dus een fifty-fifty voorkomen lijkt me reëel. Ik zet nog maar eens de veel voorkomende soorten hier op een rijtje en daar hoort ook nog een Rendier tussen want die zien

we af en toe op heuvelkammen staan al is het afgebeelde beestje er daar niet een van. Rond 15.45h legden we aan in Vardøy waar we konden genieten van een heleboel Drietenmeeuwen en Noordse Sterns in het havengebied. Het weer bij dit alles lijkt wat om te slaan. In de ochtend scheen de zon volop maar na Vardøy trok het dicht. Dat bleek gelukkig maar tijdelijk te zijn want na een flinke regenbui klaarde het op en scheen de zon weer als vanouds. Het stuk tussen Vardøy en Båtsfjord was weer rijk aan Dolfijnen en Bruinvissen. Rond 19.00h hielden we het aan dek voor gezien en zochten onze hut op om te borrelen en het verslagje bij te werken. Onze "dektijden" zijn trouwens best lang. 's Morgens staan we vaak al voor 7.00h op het dek en 's avonds vaak nog tot 22.30h, afhankelijk van het weer natuurlijk. Maar het leven aan boord is zo relaxed dat die lange uren totaal geen vermoeidheid opleveren. Van die dekuren wordt je natuurlijk wel lekker rozig dus het slapen is geen probleem. Het menu van vanavond zal rendierbiefstuk omvatten dus ik ben benieuwd. We gaan het zien en proeven. Dat proeven zit so wie so wel goed. De kok doet z'n best om allerlei exquise gerechtes voor te schotelen en bij de lunch van afgelopen middag was dat bijv. rauw rendiervlees wat hier "gravet" wordt genoemd. Dat is vlees of vis wat in een marinade min of meer luchtdicht wordt verpakt en na een dag of zes is het dan boterzacht en klaar voor consumptie. De Sami stopten het vroeger gedurende die tijd onder de grond maar tegenwoordig wordt het gewoon in plastic verpakt. Het smaakte vurrukkuluk! De rendierbiefstuk trouwens ook. Weltruste.

Donderdag 10-08

Iets voor zevenen er uit en om 7.15h stond ik al weer aan dek. Het was rustig op het water en rond 10.45h voeren we voor de 2e keer de haven van Hammerfest binnen. Grofweg doen we op de

terugreis die havens bij daglicht aan die we op de heenreis bij nacht bezochten dus in feite kan elke havenplaats tijdens de reis bij daglicht gezien worden. We hadden 2 uur de tijd en die hebben we besteed aan het beklimmen van een heuvel achter het stadje waarvandaan je een fraai uitzicht had op de haven, het stadje en de omgeving en natuurlijk "onze" boot. Achter de heuveltop vonden we in een meertje 2 Roodkeelduikerpullen. Ze waren naar schatting amper 3

weken oud en zaten nog volledig in donskleed. Alleen aan de opgewipte snavels kon je zien met wat voor soort we te maken hadden. Verder hier een Zwarte Ruiter en wat Groenlingen. Toen we daarna weer afdaalden was het al weer tijd voor de lunch. Die geef ik de laatste dagen een wat kariger vorm. Bordje soep, wat groente en salade en een stukje vlees of vis. Toetje moet ook nog kunnen. In de namiddag deden we Øksfjord en Skjervøy aan. Onderweg prachtige uitzichten op met sneeuw en gletsjers bedekte bergen. Op het water gebeurde niet zo heel veel. Af en toe wat Papegaaiduikers, Meeuwen, beide Aliesoorten en hier en daar een Kleine Jager. In Skjervøy zagen we in de haven hoe in een zalmkwekerij de slachtrijpe Zalmen geogst werden. De beesten sprongen hoog uit het water en waren flink aan de maat, ik schat al gauw zo'n 70 cm. Het plaatsje werd gedomi-

neerd door een hoogoprijzende, met sneeuw bedekte berg. Qua vogels en zeezoogdieren was het een tamme dag maar dat werd weer goedge maakt door prachtige doorkijkjes en een indrukwekkend

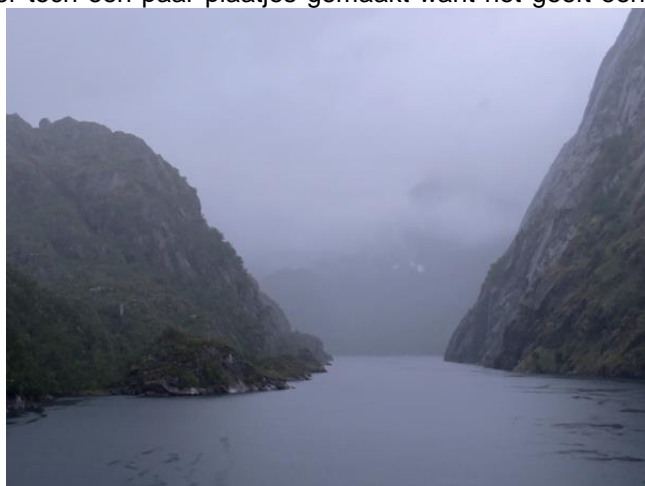
landschap onderweg. Het weer bij dit alles blijft schitterend. Op het zonnedek zijn mensen in korte mouwtjes druk in de weer met zonnebrandcrème. Toch zat er verandering in de lucht volgens de weersvoorzichten. Voor de volgende dag werd een weersomslag voorspeld en dat kunnen we niet hebben want dan hebben we onze zeearendexcursie. De ronkende wervingstekst spreekt van "ons al opwachtede Zeearenden die pal naast de boot komen, aangelokt door stukken vis die over-

boord worden gegooit". We gaan het zien. 's Avonds zat voor mij deze dag er op maar Marcel moest nog laat aan de bak. Hij had geboekt voor een bezoek aan de Ishav Ijszeekathedraal in Tromsø om daar een concert bij te wonen van Sami musici die Noorse volksliederen en enkele klassieke stukken zouden opvoeren. Het was een middernachtconcert en in hartje zomer zou de sfeer in de kathedraal nog extra versterkt worden door het licht van de middernachtzon die door de grote gebrandschilderde ramen viel. Als de zon scheen tenminste. Ik heb het aan mij voorbij laten gaan maar Marcel had genoten hoorde ik de volgende dag.

Vrijdag 11-08

De dag begon met prima weer dus de vooruitzichten waren goed. Vlak voor Risøyhamn zagen we ca 50 laag voorbij vliegende Grote Zaagbekken. Ze zagen er allemaal uit als vrouwtjes maar volgens de ANWB vogelgids zien de juveniele vogels en de mannetjes er in de ecliptijd allemaal uit als vrouwtjes dus het zal wel een gemengde groep zijn geweest. Hier ook in een werveld en op het land ca 35 Wilde Zwanen, 1 Zeearend en enkele Kleine Jagers. Naarmate de dag vorderde steeg de spanning tav het weer. Het begon langzaam dicht te trekken en onze hoop op een spectaculaire safari kwam een beetje onder druk te staan en terecht bleek even later want enkele uren voor aanvang kwam over de scheepsintercom het teleurstellende bericht dat de zeearendsafari geen doorgang kon vinden vanwege het te verwachten slechte weer. Op dat moment was het wat nevelig en nog windstil dus we vonden het zwaar overdreven. We waren er echt even ontdaan van. Rond het tijdstip dat we zouden overstappen op de excursieboot begon de wind aan te trekken en het begon ook te regenen. Achteraf was het een juiste beslissing want de boot zou een stuk open zee zijn opgegaan en daar begonnen zich langzamerhand golven te ontwikkelen. In de Tengelfjord kwamen we weer langs de ingang van de Trollfjord. Ondanks het verslechterende weer toch een paar plaatjes gemaakt want het geeft een

indruk hoe triest het landschap er dan uit kan zien. Niks schitterende vergezichten. De bewolking was gedaald en gecombineerd met af en toe een plensbui gaf dat niet de condities om fraaie plaatjes te maken. We zagen nog 2 Zeearenden op wat rotspunten zitten en misschien waren dat wel de beesten die we langszij hadden moeten krijgen. Rond 18.30h legden we aan in Svolvær en hier zouden we 2 uurtjes blijven liggen. Omdat er in dit haventje weinig te beleven viel bleven we aan boord. Het was trouwens ook borreltijd en ook een mooie gelegenheid om m'n dagverslagje uit te werken. Toen we daarna doorvoeren naar Stamsund, eveneens op de Lofoten, kregen we ook door dat het cancelen een

verstandige beslissing was geweest. Vanaf Stamsund wordt de oversteek van de Westfjord naar Bodø gemaakt en deze oversteek duurt ca 4 uur. De zeearm ligt aan de zuidwest-zijde open voor de Atlantische Oceaan en meteen na het uitvaren van de haven van Stamsund begon de boot te stampen. Voorop was het niet meer pluis en ik ben daarom naar een salon met panoramische ruiten

boven de brug gaan zitten. Blijkbaar vond niet iedereen dit een prachtige ervaring want ik was bijna de enige. De golven die op de boeg braken joegen het schuim tot boven mijn zitplaats. Normaal lopen was er ook niet meer bij. Je moest voortdurend steun zoeken bij leuningen ed. Ik vond het geweldig en kon er niet toe komen om m'n bed op te zoeken. Marcel had bij het begin van de oversteek nog wel even op het voordek gestaan maar hij had binnen no time zoveel water over zich heen gekregen dat hij als een natte kat naar onze hut was gegaan. Watje! Pas rond 1.30h vond ik het welletjes en natuurlijk ging het wiegen in mijn bed nog gewoon door. Ik vond deze ervaring een beetje een pleister op de wonde van het niet doorgaan van de excursie.

Zaterdag 12-08

De ochtend er op stond er nog steeds veel wind maar omdat we weer langs een beschutte route voeren had dat nauwelijks effect op de boot. Op deze zaterdag werden we pas om 8.00h wakker wat Marcel "zich verslapen" noemt. Na het ontbijt, (waarbij we merken dat we steeds kritischer worden tav wat we op onze bordjes leggen, gerookte zalm laten we vaak al liggen) legden we achtereenvolgens aan in Nesna, Sandnessjøen en Brønnøysund. In deze laatste plaats werd ik tijdens een wandelingetje in het havengebied op m'n huid gezeten door een Stormmeeuw. Achteraf zagen we dat we te dicht in de buurt van z'n donsjong hadden gestaan. Over de dag hadden we nog een stuk of 7 Zeearenden gezien, hetzij vliegend hetzij aan land. Verder nog duikende Jan van Genten, 2 Raven, een groep Grauwe Ganzen en 1 Zwarte Zeekoet. Na Brønnøysund maakte de boot nog even een flinke slinger

om iedereen de gelegenheid te geven een groot gat, dat dwars door een berg liep, te kunnen zien. Dat gat was ontstaan in de laatste ijstijd en was uitgehold door de zee die toen op die plaats 10-tallen meters hoger stond. Om 20.30h liepen we de haven van Rørvik binnen en dat was ook onze dinertijd. Deze dag kregen we ook te horen dat het in euro's betaalde excursie-

bedrag zou worden terugbetaald in Noorse Kronen en dat leverde dus weer een extra schadepost op vanwege het koersverlies. Daarbij zijn onze drankflessen tot op de bodem geleegd dus de lezer zal begrijpen dat dit weer een totale kommer en kweldag was maar wij stoere zeelui overleven het wel.

Zondag 13-08

We zijn er vandaag niet heel vroeg uit en na het weer uitstekende ontbijt hebben we een briefing bezocht waarin de uitcheckprocedure werd uitgelegd. Toen we daarna weer aan dek kwamen bleek het met het weer halen en brengen te zijn. Af en toe een dun zonnetje, vaak een bui en een flinke ook en een in kracht toenemende wind. In de loop van de dag werd die zelfs stormachtig en dat bij ca 12 graden! Die dag voeren we weer grote stukken over open zee en vooral op het stuk Kristiansund en Molde was het weer aardig kermis. Tijdens buien stond je op het achterdek droog en in de luwte en hier vermaakten we ons met een bootje van een of andere reddingsdienst dat ons achterop voer. Het scheepje bleef lange tijd hangen in ons kielzog wat enige beschutting gaf maar op een gegeven moment was de bemanning het blijkbaar zat en probeerde ons in te halen. Dat bleek

gekkenwerk want eenmaal uit de luwte werd het een halve duikboot dus kroop het weer snel naar de veilige beschutting. Ik heb er aardige foto's en filmpjes van gemaakt. Prachtig waren ook de Jan van Genten die met dit ruige weer helemaal in hun element waren. Als het droog was "kropen" we naar het voordek want om daar te komen moesten we ons hand over hand langs een railing naar voren worstelen. We hadden ons er wel op gekleed: Ik had minstens de helft van de in-

houd van m'n koffer aan m'n lijf waaronder 2 broeken. Af en toe moest je wegduiken voor een wolk stuifwater maar dat verhoogde de pret alleen maar. Rond 19.00h was het weer borreltijd en omdat onze eigen voorraad tot nul was gereduceerd gingen we borrelen in de lounge. Mijn 2 glazen wijn kostten 26 eurootjes maar als afscheidsborrel mag dat. Tijdens ons drankje konden we blijven genieten van de woeste zee middels grote panoramaruiten. Heel apart. Op zeker moment ging het zo te keer dat ik mijn glas moest vasthouden want het dreigde van de tafel te schuiven. Zou zonde zijn van die 13 euro. Om 20.30h zaten we weer aan onze vaste tafel en de kok had nog een keer flink uitgepakt met een flink stuk speciaal bereid varkensvlees wat als traditie vaak met Kerst werd gegeten. Daarna hebben we bij de receptie de eindafrekening geregeld waarna ik mijn koffer ging pakken, douchen en slapen. Het zit er echt bijna op.

Maandag 14-08

Laatste dag. Vandaag Måløy, Florøy en eindpunt Bergen. We merken dat we een beetje leeglopen. We hebben zoveel indrukken opgedaan dat we een beetje verzadigd zijn. Het weer is herfstachtig: soms wat zon maar ook enkele stevige buien. We voeren nog steeds stukken op open zee en daar

stond nog steeds een flinke deining. Ik vond het zalig dat wiegen maar er waren ook nogal wat mensen die een gestoorde nacht hadden. Op de voorplecht was het spannend maar het was zaak dat je op tijd wegdook voor overkomend buiswater. We konden op eilandjes en rotsen langs de route onze laatste Zeearenden en Jan van Genten noteren en de laatste lunch lieten we ons weer goed smaken. Dat wordt thuis heftig afkicken. Keurig op tijd arriveerden we in Bergen en de ontscheping ging weer net zo georganiseerd als de rest van de trip. Dek voor dek gingen de mensen van boord zodat er geen opstoppingen ontstonden en iedereen weer snel

zijn koffer kreeg. Die koffer(s) hoefde je alleen bij de dichtstbijzijnde lift te zetten en die vond je later in de terminal dan weer terug op de lopende band. En terwijl ik dit schrijf realiseer ik me dat ik nog geen aardige foto van ons vurende hotel heb weergegeven. Bij deze dus. Daarna weer met de bus naar het vliegveld en na de incheck-procedure was er nog ruim tijd voor een kop koffie of thee. Met hetzelfde miezerige weer waarmee we gekomen waren vertrokken we ook weer dus we bleven geheel in steil. Rond 16.30h verlieten we Noorse bodem

en na nog wat plaatjes van het waterige landschap rondom Bergen hadden we een goeie vlucht. De vliegtijd werd veraangenaamd met een lekker glaasje wijn van onze onvolprezen Koninklijke Vliegrij

en rond 18.15h hadden we weer Hollands beton onder de banden en konden we vanaf nu gewoon weer met euro's betalen. Bij een grenswisselkantoor hebben we onze overgebleven N. Kronen teruggewisseld en daar bleek

maar weer eens hoe prettig het is om bijna overal in Europa met euro's te kunnen betalen. Het koersverlies ten opzichte van het aankoopbedrag was bijna 30%. Na ontvangst van de koffer zijn we op de trein gestapt waarna Sjaak zo vriendelijk was om ons even van het station te halen. Tegen 21.30h stak ik de sleutel weer in m'n eigen voordeur. Het was volbracht.